

תת"ע 6063/01/23 - מדינת ישראל נגד נאשד חאג יחיא

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6063-01-23 מדינת ישראל נ' חאג יחיא
תיק חיצוני: 60152357715

לפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	נאשד חאג יחיא
נאשמים	ע"י ב"כ עו"ד יוסף סמארה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על חישוב הפסילה מיום 16.4.24.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

- ביום 12.3.24 הוצג לבית המשפט הסדר טיעון החתום על ידי הצדדים ובו בקשה מוסכמת ליתן גזר דין בהיעדר על פי הסכמת הצדדים. בו ביום נדון הנאשם ובין היתר לפסילה למשך 21 ימים. במסגרת ההסדר, התבקש בית המשפט לדחות ריצוי הפסילה למשך 90 ימים והמאשימה נתנה הסכמתה. בגזר הדין נקבע כי על הנאשם להפקיד רישיונו או תצהיר חלף רישיון וזאת עד ליום 1.7.24.
- ביום 16.4.24 הגיש ב"כ הנאשם לתיק בית המשפט יפוי כוח. ללשונית "ניהול נספחים" צורף תצהיר חלף רישיון מיום 12.3.24, בו מצהיר הנאשם כי רישיונו אבד. מזכירות הנפיקה "אישור על הגשת מסמך מסוג יפוי כוח" ולא הנפיקה אישור הפקדה.
- הנאשם עותר לחישוב הפסילה מיום הגשת התצהיר. המאשימה מתנגדת לאור עיכוב הביצוע שניתן בגזר הדין ולאור העובדה שלא הונפק אישור הפקדה.

דין והכרעה

- סעיף 42 פקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 קובע: (א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת. (ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת. (ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין - (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה; (2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור. 6. תקנה 557 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 המשלימה את סעיף 42 קובעת: (א) הודע לבעל הרישיון על פסילת רישיונו או על התליתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רישיונו כאמור בחלק זה אף אם רישיונו אינו בר-תוקף אותה שעה. תק')

- (ב) הוכח על פי תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, למזכיר של בית המשפט שהרשיע בעל רישיון נהיגה, או לקצין משטרה או לרשות הרישוי, לפי הענין, כי רישיונו של בעל רישיון נהיגה שנפסל כאמור בחלק זה אבד ואין בידו כל עותק של הרישיון, יתחיל מירון תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה. (ג) מצא בעל הרישיון את הרישיון שאבד ימציאו מיד לבית המשפט, לקצין משטרה או לרשות הרישוי שהחליטה על הפסילה.

(ד) (בוטלה).

011

- (ה) המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישיון, ומירון תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור. 7. לאחר ששקלתי טענות הצדדים מצאתי לדחות הבקשה. לבקשה לא צורף תצהיר לתמיכה והנאשם לא העמיד תשתית עובדתית להוכיח כי לא נהג בתקופה הנוטענת. רק מטעם זה היה מקום לדחות הבקשה. 8. גם לגופא דין הבקשה להידחות. על פי תקנה 557 (ב), על מגיש תצהיר חלף הפקדה להוכיח למזכיר בית המשפט כי רישיונו אבד. עליו לוודא לפחות כי מזכירות בית המשפט התייחסה לתצהיר. מעבר לכך, על תכלית ההפקדה ניתן ללמוד מרע"פ 6928/18 ליאור כלפון נגד מדינת ישראל (7.10.18). שם נקבע כי הליך המצאת הרישיון מהווה: "חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת רישיון או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם". וראו לענין בש"פ 2199/03 רונן מאיר נגד מדינת ישראל (4.5.04) שם נקבע על ידי כבוד השופטת פרוקצ'יה: "חובת ההפקדה של רישיון שנפסל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודת רישיון ואין ברשותו מסמך המתיר לו לנהוג. להעדר תעודת הרישיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפגמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלוא תקופת הפסילה". 9. אין מחלוקת כי לא הונפק אישור הפקדה. לא סביר ולא גיוני לדרוש ממזכירות בית המשפט, בהגשת יפוי כוח לבדוק בנספחים האם צורף תצהיר הפקדה. יש לדרוש מב"כ הנאשם דווקא, לעקוב בזמן אמת אחרי פעילות המזכירות ולעתור להנפקת אישור הפקדה בסמוך להגשת יפוי הכוח. 10. משמהמתין ב"כ הנאשם בהגשת בקשה זו נוצר מצב לפיו הפסילה לא דווחה. הגשת הבקשה בחלוף 21 ימים על סמך תצהיר אשר נחתם ביום הגשת הסדר הטיעון בו התבקשה דחיית הפסילה מעלה תמיהה. 11. לאור האמור, דוחה הבקשה. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב אייר תשפ"ד, 20 מאי 2024, בהעדר הצדדים.